

Na začátku listopadu si budeme připomínat peruánského světce, laického bratra dominikána, patrona holičů, kadeřníků ale také právníků, sv. Martina de Porres. Narodil se roku 1579 v Limě jako nemanželský syn španělského šlechtice Juana de Porres z Burgosu a bývalé černošské otrokyně Anny Velasquez z Panamy. Měl mladší sestru Janu a matka jim oběma dala křesťanskou výchovu. Otec se zprvu k dětem nechtěl znát, po nějaké době se však přiznal a vzal je oba na čas do Guayaquil, přístavu v Ekvádoru. Poté, co se stal vládcem Panamy, svěřil Janu do výchovy příbuzného a Martina s tmavou pleť nechal v Limě u matky.

Z prostředků otce se měl Martin v Limě vyučit nějakému řemeslu a tak se v 15 letech stal holičským učněm a zároveň se seznámil s léčitelstvím, které se tehdy s tímto oborem praktikovalo. Získal jistě základy medicíny a farmacie a stal se uznávaným odborníkem v přírodním léčitelství. Jeho touhou však bylo stát se dominikánem, jejichž první klášter se nacházel právě v Limě. Zákony v té době však byly proti přijímání Indiánů, černochoů a jejich potomků do řeholního řádu. Představený konventu však nakonec přece jen Martina nechal složit řeholní sliby.

Sv. Martin byl ošetřovatelem nemocných a velkým přítelem všech chudých. Byl vrátným v klášteře a těm, kdo přicházeli, rozdal, co mohl. Nepomáhal jen v hmotné chudobě, měl velký dar těšit, povzbuzovat a přivádět lidi k lásce k Bohu. Tyto dary k němu přitahovaly jak jeho spolubratry, zvláště novice, tak lidi z okolí – bohaté i chudé, mocné i bezvýznamné v očích druhých, děti i dospělé. Martin se staral i o hospodářství a úklid kláštera. Poslouchaly ho dokonce i myši. Přestaly škodit v sakristii a stodolách a spokojily se s tím, co pro ně Martin obstaral. Pro jeho lásku ke zvířatům dostal přezdívku "americký František z Assisi".

Prostory kláštera, jehož část změnil na nemocnici, brzy přestávaly stačit a tak prý zřídil nemocnici v domě své sestry, kde později vznikl i sirotčinec. Založil také školu pro vzdělávání chudých dětí, která byla první v zemi.

Žil velmi skromně, asketicky. Toužil být i misionářem, ale pro svůj původ se tehdy nesměl stát ani knězem. Dokázal však objasňovat složité teologické otázky, aniž se někdy studiem teologie zabýval. Těm, kteří mu ublížili, vždy dokonale odpouštěl, považujíc své hříchy za větší než mají druzí. Když bylo třeba, objevoval se ve stejnou dobu na dvou různých místech a byl obdařen charismaty zázraků i levitace.

Před dovršením 60 let onemocněl malárií. Přítomným kolem jeho lůžka požehnal a 3. 11. 1639 v 9 hodin, zatímco bratři kolem něj zpívali Krédo, zemřel. Pohřben byl o den později večer pro velký příliv lidí. Ke hrobu ho prý nesli preláti a šlechtici. Na místě jeho uložení se děla zázračná uzdravení a přípravný proces kanonizace začal již v roce 1660. Některým se nezdálo, že by mulat, patřící do nižšího řádu, měl být povýšen na oltář a bránili tomu. Martin de Porres byl blahověstěn 29. 10. 1837 papežem Řehořem XVI. a svatořečený 6. 5. 1962 papežem Janem XXIII.

převzato z www.catholica.cz, upraveno

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
tel.: 474651396
e-mail: dvojlistik.chomutov@seznam.cz
web: www.farnostchomutov.cz

172. ČÍSLO

listopad 2021

...budou se za nás přimlouvat, až my budeme umírat.

Milá farní rodino, drazí přátelé,

vstupujeme do tzv. dušičkového času, tedy období, kdy více než kdykoliv během roku pamatujeme na naše milé zesnulé. A já musím položit otázku: Opravdu všichni pamatujeme v tomto čase VÍCE NEŽ kdy JINDY na naše zemřelé?

Vzpomínám si na své dětství i mládí, kdy jsme nevynechali v týdnu od 1.-8.11. příležitost být denně na mši svaté a u svatého přijímání a zároveň, kdy bychom každý den nezašli na hřbitov se modlit za duše v očistci. Zvláště, když můžeme každý z těchto dnů využít k tomu, abychom ulehčili duším v očistci, nebo dokonce získali vysvobození pro jednu duši každý den z očistcového ohně a muk a ona tak mohla vstoupit DO PLNOSTI ŽIVOTA A RADOSTI NEBESKÉHO KRÁLOVSTVÍ.

Žádá se od nás opravdu TAK MNOHO (?), být týden denně na mši svaté a zajít/zajet denně na hřbitov? Dovedeme si vůbec představit nesmírné utrpení a bolesti duše pramenící z jejího předešlého zlého myšlení, mluvení a jednání? A především z toho, že jejich touha vidět Boha a být s ním nemůže zatím být naplněna?

Kéž nás, drazí, jednou v očistcovém ohni nepálí navíc i lítost nad tím, že jsme sami pro duše v očistci mnoho nevykonali a především, že jsme na duše v očistci nenaučili myslet, zvláště o dušičkovém týdnu, naše potomky.

*K lásce projevující se skutky Vám rád žehnám,
P. Alois*

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS B

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
7.11.	32. v mezidobí	1Kral 17,10-16	Žid 9,24-28	Mk 12,38-44
14.11.	33. v mezidobí	Dan 12,1-3	Žid 10,11-14.18	Mk 13,24-32
21.11.	Kristus Král	Dan 7,13-14	Zj 1,5-8	Jan 18,33b-37
28.11.	1. adventní	Jer 33,14-16	1Sol 3,12-4,2	Lk 21,25-28.34-36

STANE SE

V týdnu od 1.11. - 8.11. je možné zvláštním způsobem projevit denně svou lásku vůči našim zemřelým a duším v očistci a získávat pro ně dobra z pokladů církve v podobě plnomocného odpuštění časných trestů.

Podmínky pro získání: během těchto dnů přijetí svátosti smíření; **v daný den: svaté přijímání, modlitba na úmysl sv. otce, návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé.** (1.11. a 2.11. lze takto získat odpustky pro zemřelé za splnění tří obvyklých podmínek a při návštěvě kostela se pomodlit modlitbu Páně a vyznání víry.)

- V pondělí **1.11. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a **v 18.00 hod.** večerní mše sv. v děkanském kostele – je **Slavnost všech svatých** – pamatujme na mši svatou.
- V úterý **2.11. v 15.30 hod.** bude na **hlavním hřbitově pobožnost** za duše zesnulých. Mše svatá bude slavena o **Památce zesnulých** u sv. Barbory **v 17.00 hod.** a v děkanském kostele **v 18.00 hod.**
- Ve středu **3.11. v 16.00 hod.** bude v Horní Vsi pobožnost na hřbitově za duše zesnulých.
- Ve čtvrtek **4.11. v 16.15 hod.** bude **pobožnost na hřbitově v Údlících a v 17.00 hod.** mše svatá.
- Ve čtvrtek **4.11. v 18.00 hod.** bude na faře adorace.
- V pátek **5.11. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.

V sobotu **6.11. bude farní rekolekce – duchovní obnova farnosti.**
Začíná mši sv. v **7.15 hod.** a pokračuje snídaní na faře a přednáškami v kapli.
Zakončení kolem 11 hod.

- V sobotu **6.11. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.

V sobotu **6.11. ve 14.00 hod. v Lidni** vyjdeme průvodem ke kapličky sv. Huberta s požehnáním lidem a kraji a poté bude sloužena mše sv. ke cti sv. Huberta v kapli sv. Floriána. Všichni jste srdečně zváni.

- V neděli **7.11. v 9.00 hod.** bude na děkanství setkání ministrantů.
- V neděli **7.11. v 11.30 hod.** bude mše svatá v Droužkovicích a **ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.
- Ve čtvrtek **11.11.** bude **v děkanském kostele mši svatou v 9.30 hod.** zahájena vikariátní konference kněží Krušnohorského vikariátu, proto ranní mše sv. v 7.15 hod. nebude.
- V neděli **14.11. v 9.00 hod.** bude na děkanství setkání ministrantů.
- V neděli **14.11. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlících a **ve 14.00 hod.** bude mše svatá v Březně u Chomutova.
- V pondělí **15.11. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a **v 18.00 hod.** večerní mše sv. v děkanském kostele.
- Ve čtvrtek **18.11. v 18.00 hod.** bude na faře adorace.
- V pátek **19.11. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
- V sobotu **20.11.** bude v Litoměřicích **Diecézní setkání mládeže.**
- V sobotu **20.11. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V neděli **21.11. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Droužkovicích.

- Ve středu **24.11. v 18.30 hod.** jste zváni na událost **ČERVENÁ STŘEDA**, kdy bychom se u sloupu Nejsvětější Trojice na Náměstí 1. Máje pomodlili za pronásledované křesťany.

Ve čtvrtek **25.11. v 18.00 hod.** bude **poutní mše sv. v kostele sv. Kateřiny.**
Po mši sv. jste srdečně zváni na malé pohoštění a pobesedování na faru s P. Jiřím Voleským.

V sobotu **27.11.** večer začíná **DOBA ADVENTNÍ.** V tento večer církev zvláště myslí v modlitbách především na všechny počaté děti. Mše sv. Otvicích bude **v 18 hod.**

- V neděli **28.11. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlících.
- V neděli **28.11. o 1. neděli adventní budou žehnány adventní věnce** při všech bohoslužbách.
- V neděli **28.11. v 17.00 hod.** bude v kostele sv. Petra a Pavla v Březně vystupovat pěvecký soubor HLAHOL.
- V pondělí **29.11. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře.

Mše svaté s nedělní platností jsou slouženy v sobotu **v 18.00 hod. v Otvicích.**

CESTA DO DAMAŠKU

Upozornění: tato stať nemá být obhajobou marxismu a uznává radikální rozpor mezi marxismem a křesťanstvím.

Nicméně: „Současný svět je plný křesťanských ctností, které zešilely, protože byly od sebe odloučeny a teď těkají osamoceně. Někteří humanitáři vyhlásují, že jen soucit má smysl, ale jejich soucit je falešný,“ píše Chesterton. A přibližně toto se domníváme o poměru marxismu a křesťanství. Staví na některých křesťanských ctnostech, které se v něm utrhly ze řetězu.

Tuto naši domněnku jako by dokládala kniha francouzsko-estonského kněze Ignace Leppa *Cesta do Damašku*. Ten se v mládí – píšou se dvacátá léta 20. století – stal komunistou, dokonce učitelem marxismu v Sovětském svazu a teprve poté, co mu sovětský komunismus začal příliš měšťačtět – nové bolševické elity začaly být ještě hloupější a zkorumpovanější než ty carské – došlo u něho k vystřízlivění. Po útěku ze Sovětského svazu ztratil jeho život směr. Jednoho rána, když se přiopilý vrátil z večírku, narazil na Sienkiewiczovo *Quo vadis* a byl ztracen. Za několik let se nechal vysvětit na kněze a tím už zůstal. Kniha víc než obžalobou komunistické myšlenky je obžalobou mladých intelektuálů z lepších vrstev (jímž byl i on sám), kteří se beze vztahu k realitě dělnictva oddávají svým zamilovaným teoriím. Těžko v tom nevidět podobnost se současností. Upřímně nevím, kterou knihu doporučit víc. V té Leppově potkáte bolševika i katolického kněze v jedné osobě, člověka radikálního a autentického, který vás ale nebude moderně přesvědčovat, že Marx je vlastně převlečený Ježíš – tomu by se vysmál. Anebo notoricky známé *Quo Vadis*, jež každý zná, ale nikdo nečetl. Román, který jako málokterý druhý dosvědčuje hloubku Kristovy zvěsti, vždyť i zařátého bolševika dokázal přesvědčit o její síle. Asi není náhoda, že ho napsal Polák. Ostatně, nic není náhoda :-). Stavte se do farní knihovny, máme je tu všechny...